

и пакъ да търси таково иманіе, съ което да ползува и себе си и другитѣ. А онія клѣветници останахъ посрамени и незнаяхъ какво да отговорятъ. Оттамъ испядени отидохъ си посрамени.

Слушай човѣче! на мѣсто да завиждашъ на трудолюбивитѣ работници, бѣди имъ подражателъ въ трудолюбието, ако желашъ и ти да са обогатишъ съ изобиліето на твоята нива, или на занаята си. Ако ли та помързява и сиромашія скоро та пристигне, те никому да са не сърдишъ, а самъ себе си обвинявай, че си билъ такъвъ—мързеливъ и некадърень.

БОЖИЕТО ОТМЪЩЕНИЕ.

Който прави зло, ако и да са утай прѣдъ хората, но отъ Бога неможе са укри ако ще би и подъ земята.

Нѣкой си завистникъ който враждуваше на едного си съсъда, защото сичко му наспорявало и каквато работа захванѣше сѣ сполучваше, намисли да го убіе; но като ненамѣри друга леснина, и за да избѣгне ушь наказаніето, науми си да го отрови, че тогава никой нѣма да огади. Той мислѣше да са укріе само отъ човѣцитѣ, а никакъ му не идѣше на ума, че Богъ види сичко и ще отмѣсти на убійца: Богъ отмщеній Господъ; Богъ отмщеній неовинѣлъса естъ, дума пророкъ Давидъ (а).

И тѣй злобній завистникъ намѣри удобно врѣме да му даде отровата и човѣкътъ умира безъ да са знае отдѣ му е дошла смъртьта. За това убійцѣтъ са утай прѣдъ хората, но Богъ го прислѣдваше и неможа да избѣгне наказаніето си: ничтоже тайно еже не откритса (б) и пакъ: вси во пріемшіи ножъ, ножемъ погивнѣтъ (в). *Защото то който убіе и него ще убиятъ,*

(а) Пс. 93 ст. 1.

(б) Мат. гл. 10 ст. 26.

(в) Мат. гл. 26 ст. 52.